

med hensyn til bestemmelserne i den gennemførte lov. Lempelsen gjaldt således efter forslaget almindeligvis ikke omvurderingerne efter § 2, stk. 2, nr. 12. Undtagelse gjordes dog for 1- og 2-familiehuse. Endvidere indeholdt lovforslaget ikke de foran beskrevne bestemmelser om grundstigningsskylden for „restejeendommene“ og de „nye ejendomme“ på fortegnelsen pr. 1. september 1964. De nævnte yderligere lempelser kom først ind under udvalgsbehandlingen, jfr. den af vedkommende folketingsudvalget den 21. april 1964 afgivne betænkning, i hvilken samtidig optrykkes som bilag direktivet til forenklingssudvalget med hensyn til fikseringen af grundstigningsskylden på grundlag af 12. alm. vurdering.

Som nævnt i indledningen til nærværende redegørelse afgav udvalget indstilling til finansministeren om fikseringen den 17. september 1964. Indstillingen indeholdt tillige forslag om ophævelse af adgangen til § 8, stk. 3-vurdering. På grundlag af indstillingen fremsatte regeringen derefter lovforslag i folketinget den 7. oktober 1964. Efter forslaget skal fikseringen gennemføres fra skatteåret 1965-66 på grundlag af niveauet ved 12. alm. vurdering for alle ejendomme. Udover det af udvalget foreslåede indeholdt lovforslaget tillige bestemmelse om, at forhøjet grundstigningsskyld, der som følge af omvurderinger efter 1960 er betalt i skatteårene 1962-63—1964-65, skulle tilbagebetales. Efter behandlingen af lovforslaget i vedkommende folketingsudvalg er der nu af finansministeren stillet ændringsforslag — jfr. udvalgsbetænkning af 9. december 1964 — gående ud på, at den nævnte tilbagebetaling undlades, at grundstigningsskylden sidste gang skal svares for skatteåret 1965-66, for hvilket skatteår den skal svares på grundlag af niveauet ved 12. alm. vurdering, og at grundstigningsskylden helt ophæves fra den 1. april 1966.

B. Udvalgets overvejelser og indstilling.

Den væsentligste baggrund for systemet med visse tvungne omvurderinger imellem de almindelige vurderinger må antages at have været det offentliges interesse i, at der i tilfælde af ændringer ved ejendommene snarest indenfor vurderingsperioden finder fornøden ajourføring sted af grundlaget for

ejendomsbeskatningen. Interessen heri har vel hovedsagelig været dikteret af ønsket om, at de stigninger, der ved ændringerne opstår i ejendomsværdierne, snarest indtages under beskatningen og for så vidt været af provenumæssig karakter. For kommunalbeskatningen, hvor provenumæssige ændringer kan opnås uden vurderingsmæssige ændringer alene ved ændring af afgiftspromillerne, kan interessen i omvurderingerne tillige bero derpå, at fordelingsgrundlaget også for en given ejendomsbeskatning derved hele tiden bringes i bedst mulig overensstemmelse med ejendommens indbyrdes værdiforhold. Det anførte har formentlig været relevant såvel for bygningsbeskatning som for jordbeskatning. Det offentliges interesse i omvurderinger i forbindelse med jordbeskatningen har imidlertid strakt sig videre end til nævnte fiskale eller fordelingsmæssige forhold. Jordbeskatningen har nemlig samtidig været anset for et væsentligt middel til påvirkning af udbuddet af jord. Med tilkomsten af grundstigningsskylden trådte formentlig denne interesse helt i forgrunden, ligesom man med denne afgift så hurtigt som muligt måtte søge de stigende jordrenteindtægter af grundene helt eller delvis overført til samfundets kasse til afløsning af andre former for skatter og afgifter.

Foruden det offentliges interesse i omvurderingerne af ejendomsskattemæssige grunde — hvilket selvfølgelig må have været det dominerende hensyn — har det offentlige også sekundære interesser i ajourføringen ved omvurderinger, nemlig for så vidt ejendomsvurderingerne tillige finder anvendelse indenfor andre afgiftsområder end ejendomsbeskatningen. Det drejer sig i denne forbindelse navnlig om formuebeskatningen, men også indenfor gave- og arveafgiftsområdet finder ejendomsvurderingerne anvendelse. I nogen grad gælder det også for stempel- og tinglysningsafgift, ligesom ejendomsvurderingerne tillige for visse ejendomme har betydning indenfor indkomstbeskatningen ved at udgøre grundlag for beregning af lejeværdi og nu også vedligeholdelsesfradrag.

Det må endvidere med hensyn til det offentliges interesse i omvurderingerne nævnes, at man fra ligningsdirektoratets side